[167] آنگاه گونه راستت را برزمين نهاده وصدبار در سجده می گويی: أي محمد أي علی، أي علی أي محمد، مرا کفايت کنيد که شما کفايت کننده من هستيد، ومرا ياری نمائيد که شما ياريگر من می باشيد. وگونه چپ خود را بر زمين نهاده وصد بار می گويی: مرا درياب، و آنرا بسيار تکرار کن، ومی گويی: پناهم ده پناهم ده، تا آنگاه که نفست قطع شود، وسرت را برمی داری. خداوند به بزرگواريش حاجتت را بر می آورد. (23) - دعای آن حضرت برای برطرف شدن اندوه خداوند ! أي پروردگار نور بس بزرگ وپروردگار عرش بلند، و پروردگار درياى جوشان، ونازل کننده تورات وانجيل وزبور، وپروردگار سايه وگرما، ونازل کننده زبور وقرآن کريم، وپروردگار فرشتگان مقرب و پيامبران ورسولان. تو پروردگار آنچه در آسمان وزمين است می باشی، ودر ايندو معبودي جز تو نيست، وتو بر هر چه در آسمان وزمين است قادری، _____